

KOMES (4) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó oraz é.

sg N komes (2). ◊ A komesa (1). ◊ pl G komes(o)w (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w.

Tytuł wysokiego urzędnika na dworze władcy (zwłaszcza w krajach Europy zachodniej) [comes – grabia Mymer¹ 10v, BartBydg; grof, grabia, hrabia – comes Cn] (4) : Gdy fię o iey pobożnym y Chrześciánfkim żywoćie Cefarz Alexánder dowiedział: poślął do niey Witalifa Komefa/ y Káfiuła komorniká fwego SkarŻyw 20; Z Zacnych rodzicow Komefow z Piktawu/ vrodzony y dobrze wedle ftanu fwego wielkiego/ wychowany był S. Wilhelm. SkarŻyw 164, 166.

W połączeniu szeregowym (1): Ták też y Rzeczpołpolita ludzi fobie godne/ nic oná nie pyta chłopli/ Szláchćicli/ Komesli/ Krolewicli iey pomogł OrzRozm P3.

ZZa